

Фиқҳ дарслари (146-дарс). Бу ҳақ туш

17:00 / 22.07.2021 3812

مَلْسُونِيَلْعَهْ لَلَّا إِلْصَهْ لَلْأَلْوُسَرَ رَمَأَمَلْهَلَّا دَبَعْنَعْ
مَئَانَأَنَأَوَيَبَفَاطَةَالْمَصَلَاعَمَجَلَسَأَنَلَّهَبَرَضُيَلَلْمَعْيَسُوقَأَنَلَّابَ
سُوقَأَنَلَّاعِيَتَأَهَلَلَدَبَعَأَيَتْلُقَفَوَدِيَيَفَأَسُوقَأَنَلَّمَحَيَلَجَرَ
لَلَّعَكَلُدَأَلَفَأَهَلَقَهَالْمَصَلَاهَلَإِبَوَبَوَعَدَنَتْلُقَفَ؟وَبُعَنْصَتَأَمَوَهَلَاقَ
هَلَلَا رَبْكَأَهَلَلَأَلْوُقَتَهَلَاقَفَهَلَبَهَلَبَهَلَلَتْلُقَفَ؟كَلَدَنَمَرْيَخَوَهَأَمَ
أَلَلَهَلَإَلَنَأَدَهَشَأَهَلَلَا أَلَلَهَلَإَلَنَأَدَهَشَأَرَبْكَأَهَلَلَا رَبْكَأَ
هَلَلَعَيَحَهَلَلَأَلْوُسَرَأَدَمَحُمَّنَأَدَهَشَأَهَلَلَا
هَلَلَاهَلَفُلَلَا هَلَلَعَيَحَهَلَفُلَلَا هَلَلَصَلَاهَلَلَعَيَحَهَالْمَصَلَاهَ
هَلَلَلَأَلْوُسَرُتَيَتَأَتْحَبَصَأَمَلَفَهَلَلَا أَلَلَهَلَإَلَرَبْكَأَهَلَلَا رَبْكَأَ
نَإِقَحَأَيُورَلَأَهَنَإِ»هَلَاقَفَهُتَيَأَرَأَمَبُهُتَرَبَحَأَفَمَلْسُونِيَلْعَهْ
يَدَنَأَهَنَإِفَهَوَبَنَدُؤِيَلَفَهُتَيَأَرَأَمَهَيَلَعَقْلَأَفَلَالَبَعَمَمُقَفَهُهَلَلَا إَشَ
هَلَاقَهَوَبَنَدُؤِيَوَهَيَلَعَهِيَقْلُأَتْلَعَحَفَلَالَبَعَمُتُمُقَفَهُكَنَمَأَتْوَصَ
هَلَوقَيَوَهَاءِدَرَرُحَيَحَرَحَفَهُتَيَبَيَفَوَهَهَبَأَطَخَلَأَنَبَرُمَعَكَلَدَعَمَسَافَ
هَلَوُسَرَلَاقَفَهَيَأَرَأَمَلَثُمَهُتَيَأَرَدَقَلَهَلَلَا لَأَلْوُسَرَأَيَقَحْلَابَكَثَعَبَيَذَلَأَوَ
هَجَأَمَنَبَأَوَدُواَدَهُبَأَهَاَوَرَهُدَمَحَلَهَلَلَفَ»مَلْسُونِيَلْعَهْ
يَمَرَأَدَلَأَوَ:

Абу Довуд, Ибн Можа ва Доримий келтирган ривоятда Абдуллоҳ ибн Зайд розияллоҳу анҳу қуидагиларни айтадилар:

«Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам одамларни намозга тўплаш учун занг чалишга амр қилганларида кечаси туш кўрдим. Олдимга занг кўтарган бир одам келди. Мен унга:

«Эй Аллоҳнинг бандаси, зангни сотасанми?» дедим.

«Бу билан нима қиласан?» деди у.

«У билан намозга чақирамиз», дедим.

«Сени бундан яхшироқ нарсага далолат қилайми?» деди.

«Ҳа», дедим.

«Аллоҳу акбар, Аллоҳу акбар,

Аллоҳу акбар, Аллоҳу акбар,

Ашҳаду аллаа илааҳа иллаллоҳ,

Ашҳаду аллаа илааҳа иллаллоҳ,

Ашҳаду анна Мұхаммадар-Расууллоҳ,

Ашҳаду анна Мұхаммадар-Расууллоҳ,

Ҳайя ъалас солаҳ, Ҳайя ъалас-солаҳ,

Ҳайя ъалал фалаҳ, Ҳайя ъалал фалаҳ,

Аллоҳу акбар, Аллоҳу акбар,

Лаа илааҳа иллаллоҳ», дейсан», деди.

Тонг отиши билан Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг хузурларига бориб, кўрган тушимни айтиб бердим. Ул зот:

«Иншааллоҳ, бу ҳақ туш. Билолнинг ёнида туриб, кўрганингни айтиб бериб тур, у аzon айтсин, унинг овози сеникидан кучли», дедилар.

Мен Билол билан туриб, унга айтиб бериб турдим, у аzon айтди. Буни уйида туриб эшитган Умар ибн Хаттоб ридосини судраб югуриб чиқди ва:

«Эй Аллоҳнинг Расули, сизни ҳақ ила юборган Зотга қасамки, мен ҳам шунга ўхшаш туш кўрдим», деди.

Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Аллоҳга ҳамдлар бўлсин!» дедилар».

Имом Баззор қилган ривоятда аzon Пайғамбаримиз алайҳиссаломга Исро кечасида кўрсатилгани ва уни етти осмоннинг устидан эшитганлари ҳақида сўз кетади.

Бу ривоятлардаги ҳодисалардан минг тўрт юз йил ўтиб, ойга қадам босган америкалик фазогир ҳам ойда туриб аzonни эшитди. Бу овозни овоз ёзиш асбоблари ёзиб олди. Йиллар ўтиб, фазогир Мисрга келиб, аzonни эшитганида, кўпчилик иштирок этаётган йиғилишда «Бу овозни ойда эшитган эдим», деб тан олди.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди